

IX Ka 458/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Aleksandra Nowicka

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Kaiser

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej T. M. S.

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2021 r.

sprawy **S. S.** oskarżonego z art. 177§1 kk i art. 178§1 kk w zw. z art.11§2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w T. z dnia 7 czerwca 2021 r. sygn. akt (...)

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w pkt I :

a/ jako podstawę prawną skazania przyjmuje art. 177§1 kk w zw. z art. 178§1 kk,

b/ w miejsce kary 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności po zastosowaniu art. 37a§1 kk na mocy art. 177§1 kk w zw. z art. 34 §1a kk i art. 35§1 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie,

2. uchyla pkt II, III, IV, VII;

II. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia opłaty za obie instancje i wydatków postępowania obciążając nimi w całości Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 458/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 7 czerwca 2021 roku, sygn. akt (...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	S. S.	niekaralność oskarżonego	aktualne dane o karalności	182
2.1.1.2.	S. S.	odpowiedź na apelację obrońcy	odpowiedź pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego na apelację	165-169
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.1.1.1	aktualne dane o karalności	wystawione przez uprawniony organ

1.1.6. <i>niewuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>	<i>Dowody przy</i>	
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach niewuwzględnienia dowodu

<i>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Obrońca oskarżonego niezasadnie podnosił zarzut błędów w ustaleniach faktycznych. Sąd Rejonowy dokonał ustaleń faktycznych na podstawie zeznań bezstronnych świadków, opinii sądowo-lekarskiej oraz na materiale nagrany przez monitoring i protokołowi oględzin miejsca wypadku. Wszelkie te zebrane w niniejszej sprawie dowody są ze sobą spójne, logiczne i kompletne.</p>		

Nie sposób uznać za słuszne twierdzenia obrońcy jakoby oskarżony poruszał się w czasie zdarzenia w sposób prawidłowy, zgodny z przepisami ruchu drogowego. Zebrany materiał dowodowy przeczy temu i dowodzi, iż wymusił on pierwszeństwo. Zeznania świadka M. M. w sposób jasny i logiczny tłumaczą całe zdarzenie oraz sposób poruszania się oskarżonego. Przez jego niewłaściwe zachowanie była zmuszona do gwałtownego zatrzymania swojego samochodu, w wyniku czego dolegliwości bólowe klatki piersiowej sygnalizowało jej małe dziecko. Istotne jest także, że zatrzymała swój samochód na wysokości przednich prawych drzwi pasażera samochodu oskarżonego. Podkreślić przy tym trzeba, że poruszała się ona prawym pasem, mając po swojej lewej stronie motocykl. Świadczy to, iż pojazd oskarżonego znalazł się na torze jazdy motoru, co z kolei wymusiło na kierującym motorem podjęcie manewru obronnego. Był on bowiem zmuszony do błyskawicznej reakcji, a podjęta przez niego decyzja nie była efektem paniki, a próbą zminimalizowania skutków niebezpiecznego manewru wykonanego przez oskarżonego. M. M. była świadkiem bezstronnym, naocznym, który według Sądu przedstawił kompletnie i rzetelnie wszelkie posiadane przez siebie informacje na temat zdarzenia. Sąd uznał jej zeznania jako istotną podstawę ustaleń stanu faktycznego, a jej zeznania za kompletne i logiczne.

Podnoszony przez obrońcę fakt, iż oskarżony nie miał zamiaru oddalić się z miejsca zdarzenia jest dla Sądu nieprzekonujący, gdyż widział on

sytuację, jaka się zdarzyła, zauważył, że jedna z osób poruszających się na motocyklu upadła, lecz mimo to nie zareagował w sposób odpowiedni do sytuacji. Przyjęta przez obrońcę i oskarżonego linia obrony, że należało uznać, iż brak kontaktu między pojazdami świadczy o braku winy oskarżonego była bezzasadna, gdyż kierowca motocyklu dokonał gwałtownego manewru, przez który upadł wraz z pasażerem na jezdnię właśnie, aby uniknąć kontaktu z autem, a w efekcie kolizji. Tym samym próby wyjaśnienia zachowania oskarżonego, który zbiegł z miejsca zdarzenia są niewiarygodne i stanowią próbę post faktycznego usprawiedliwienia.

Sąd Odwoławczy dostrzegł szereg okoliczności świadczących na korzyść oskarżonego – przedstawiających jego sylwetkę w dobrym świetle i wziął to pod uwagę decydując o wyborze kary łagodniejszego rodzaju. Sąd nie podzielił jednak poglądu obrońcy jakoby wina, a zwłaszcza społeczna szkodliwość czynu, przemawiały za orzeczeniem warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonego.

W tym kontekście należało mieć na względzie przede wszystkim zachowanie oskarżonego po zdarzeniu – ucieczka z miejsca zdarzenia, niezainteresowanie się losem pokrzywdzonego, brak pomocy. Takie zachowanie było nie tylko nieprzyzwoite, ale także karygodne. O ile podjęcie niewłaściwego manewru, czy też jego błędne wykonanie może stać się udziałem każdego uczestnika ruchu drogowego, o tyle ucieczka z miejsca zdarzenia i pozostawienie osób, które w wyniku tego zdarzenia ucierpiały, z pewnością nie świadczy

dobrze o sprawcy i musi przełożyć się na ocenę stopnia społecznej szkodliwości jego czynu.

Tym samym Sąd Odwoławczy uznał zarzuty podniesione przez obrońcę oskarżonego w apelacji za bezzasadne i nie zasługujące na uwzględnienie.

Analizując jednak apelację osobistą oskarżonego Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że w zakresie w jakim wnioskuje on zmianę kary na karę łagodniejszego rodzaju, zasługuje ona na uwzględnienie. Sąd dokonując wyboru rodzaju kary oraz orzekając o jej wymiarze musi mieć na względzie jej funkcje i cele. Ustawodawca zawiera w karze elementy wychowawcze i represyjne, a także wymaga by kara posiadała odpowiednią dolegliwość względem sprawcy. W odmienny sposób nakazuje traktować sprawców młodocianych wobec których głównym celem kary jest także jej ukształtowanie by sprawcę wychować - wdrożyć do przestrzegania porządku prawnego. Dlatego też Sąd odwoławczy dokonał zmiany rodzaju kary na karę ograniczenia wolności. Oskarżony poprzez wykonywanie comiesięcznie nieodpłatnej pracy na cele społeczne samodzielnie odczuje realny jej ciężar.

Sąd Odwoławczy podzielił pogląd Sądu meriti, że oskarżony nie jest jeszcze gotowy, aby być pełnoprawnym i bezpiecznym uczestnikiem ruchu, a więc orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 3 jest słuszny. Obowiązek zapłaty zadośćuczynienia pokrzywdzonemu w kwocie 4 000 złotych

<p>jest oczywisty, a jego wysokość odpowiednio wyważona (zresztą oskarżony zapewniał, że poczuwa się do jego zapłaty).</p> <p>Sąd Odwoławczy nie dostrzegł w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze z art. 439 kpk oraz rażącej niesprawiedliwości orzeczenia z art. 440 kpk, będących podstawą do uchylecia wyroku z urzędu, dlatego też po dokonaniu opisanej wyżej zmiany w pozostałym zakresie został on utrzymany w mocy.</p>		
Wniosek		
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy

Rozstrzygnięcie o winie	
Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Rozstrzygnięcie o karze	
Zwi ęz le o powodach zmiany	
<p>Sąd Odwoławczy po dokładnym przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie uznał, że kara pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 3 lata jawi się jako rażąco niewspółmierna. Gdyż zważyć należało, że oskarżony jest osobą bardzo młodą, niekarną, jego późniejsza postawa świadczyła, iż zrozumiał on wagę czynu jakiego dokonał. Nie jest on osobą zdemoralizowaną; nie ma więc potrzeby by sięgać po najsurowszą karę .</p> <p>Tym samym Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżone orzeczenie zmieniając punkt I wyroku Sądu Rejonowego, przyjmując jako podstawę skazania art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk, a w miejsce kary 8 miesięcy pozbawienia wolności po zastosowaniu art. 37a § 1 kk na mocy art. 177 § 1 kk w ze. z art. 34 § 1a i art. 35 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności w wymiarze 20 godzin miesięcznie oraz uchylił punkt II, III, IV, VII zaskarżonego orzeczenia. Sąd Odwoławczy uznał, że kara w w/w wymiarze jest odpowiednio dolegliwa dla oskarżonego, spełnia one swe funkcje i cele wychowawcze oraz represyjne.</p>	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w

postępowaniu odwoławczym, wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciążając Skarb Państwa, uznając, że przemawiała za tym jego sytuacja materialna (jest osobą uczącą się – niepracującą).

PODPIS